



מי מפחד מגעגועים

התשובה: כלנו. ואם יש מישהו, הן מתכנן את חופשת הקיץ שלו בלי לקחת בחשבון את העובדה, שבן-המישפחה הן הולך על ארבע עשוי להתגעגע אליו — שיקום! גם כלב עשוי להתגעגע עד מוות. הוא יכול לשקוע במרה שחורה ובדיכוי און כה עמוק עד שהוא עלול להרעב עצמו עד מוות. אבל לא לקלל באנו, כי אם לברך. לכן נחשוב על הכלב הנור מלי, הקשור אליך ואל בני מישפחתך. הוא עשוי לשאת פרידה של כמה שבור עות אם תזכור כמה דברים:

- ישנם כלבים כה נאמנים, עד שר אפילו אם יקבלו טיפול מסור ואוהב, יסרי בו לאכול בימי הפרידה הראשונים ויהיו עצובים ואפטיים. לכן כדאי להרגיל כל-בים, מטיפוס המתגעגעים המובהקים, לי בדידות מסויימת. להשאיר אותם בבית לפרקי זמן קצרים ולהכשיר אותם לכך שלא יהיו קשורים בכ בילבד.
- אם יש הזדמנות, ואתה יוצא לסוף-שבוע, השאר את הכלב בבית ותן לאחד מילדיך, או לידיד המוכר לכלבך, להר ציאו לטיולים ולתת לו אוכל. יהיה זה תרגיל שימושי לקראת נסיעתך הארוכה.
- אם אתה יכול להרשות לעצמך שלא להפקידו בפנסיון, אלא להשאירו בבית, בחברת אחד מילדיך או שכן מוכר — אין טוב מזה. הכלב אוהב את סביר בתו וקשור אליה. והעובדה שגשאר בר טריטוריה שלו עם אדם מוכר לא תערער את ביטחונו ולא תשנה את אורח חייו.
- אם השארת את הכלב ביד ידיר שכן-הורים-ילדים, בקש מהם שיתנו לו לשמור על הרגליו הקבועים. רשום את סדר-היום שלו על דף נייר: שעות יציר אתו, הטיול היומי, שעות האוכל. צרף דף זה אל פינקס החיסונים שלו, יחד עם כתובת ומיספר הטלפון של הרופא הפרטי. השאר את כלי האוכל וקערת המים שלו.
- השאר הנחיות למזון ולאוכל יבש לשעת הצורך. אל תסכים ששומר הכלב יעסוק בנוסיונות קולינריים בעת היעדרך. כלבים במצב-רוח מפתחים רגישות מוג-ברת, צמים או משלשלים. לא כדאי לה עמידם בנוסיון.
- קורה שכלב מתגעגע מסרב לאכול בימים הראשונים של העדרות בעליו. אבל אם הוא מאריך בצום, או מגלה התנהגות חריגה, בקש משומר-כלבך שיקח אותו לרופא בלי דיחוי. הרופא עשוי לדעת



כלבוטק

גאח

ד"ר יקותיאל שרעבי

ועדנה פיינרו.



מיקרה אוזן

אין כמו טיול בין-ערביים של ימי הקיץ הראשונים, כשאתה וכלבך מטיילים בר שדות המעטים שנתרו לפליטה פה ושם. אך אין כמו שדות אלה, בעיקר אם אי-גם מטופלים ועמוסים בקוצים ובצמחיית בר, כדי לגרום לכלב גירוי חזק בראשו, בעיקר אם מדובר בכלבים מגזע פודל, קוקר-ספאניל או סטראירי. אתה רואה כיצד הכלב מנענע ראשו בחוקה, מנסה לגרד את אוזניו ברגליו האחוריות, ואפי-לו משפשף ראשו בארמה. לפעמים אפילו לא שמים לב לכך, ואז, כעבור כמה ימים, מופיעה לפתע גם דלקת באוזן. ואז עליך לקחתו לרופא בדחיפות.

בעזרת אוטוסקופ אפשר לראות את הר הגוף הזר, אורח הקבע באוזניהם של הכלבים המטיילים בשדות קוצים: שיכולת השועל. זוהי צרה נפוצה, שאינה מפתיעה את הרופא אבל מציקה לכלב. היא נדחקת לאוזן הפנימית ומעצבת את הכלב עד כדי כך, שלעתים הוא נזקק לתרופות לפני תחילת הטיפול. משנרגע, אפשר לחלץ את שיכולת השועל בדרך נוחה, אם כי לא קלה.

אם לא מצאת רופא, ונוכחת שמדובר במיקרה אוזן, תן לו עזרה ראשונה. עשה לו שטיפה עם מי סבון, בעזרת מזרק מפלסטיק, ולאחר מכן עסה את אוזנו החיצונית. האוזן הוא איבר רגיש. רצוי מדי פעם לנקותה, כדי שחוש השמיעה לא ייפגע.

ובהזדמנות זו — הצעה לפאטנט על מייסבון. בכל בית שבו משתמשים בסבון, נשארם פיגות-סבון קצוות, או מה שנקרא "הסוף של הסבון". אוספים את הר פיגות בדלי פלסטיק, ממלאים במים, והרי לכם דלי של מייסבון תוצרת-בית, לשי-מושם מגוונים, כולל מיקרי-אוזן.

לא כדאי לחכות לצרות חריגות כדי לתת לכלב מסו' בריא באוזניו. אבל בר עדינות, אנא, בעדינות.

ולבסוף: כדאי לזכור את תשובתם של רופאי-הילדים להורים מודאגים, ערב נסיעתם: סעו לשלום. אתם תתגעגעו אליו יותר משתחסרו לו.

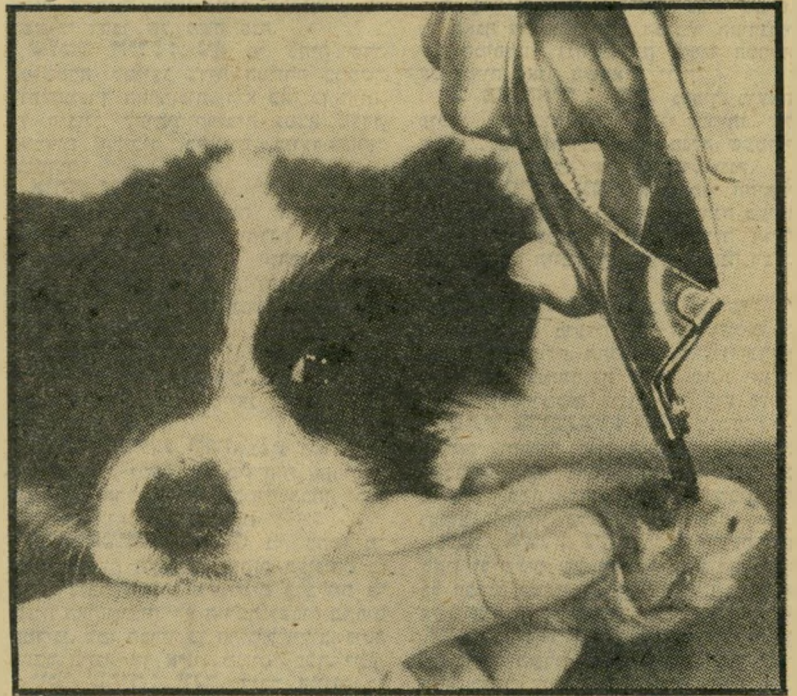
אם הכלב חולה או אם הוא זקוק לעידוד ולנחמה. כך או כך, יטיב הרופא לעזור יותר מכל רצון טוב של המטפל המסור ביותר.

איבוק הברשה ותיגלחת נגד כל מיני ספחת

כמצוות השכל הישר, למנוע אותן בכל מחיר. ישנן כמה דרכי-מנע שיגרתיות אבל יעילות מאד. **איבוק**, לפחות פעם בשבוע אבק את כלבך והברש בכיוון ההפוך. ככל שהשיער ארוך יותר, יש להקפיד על כך ולהשתדל להגיע לכל מקומות התורפה, כולל איזור האוזניים. הקרציות משתגעות על האיזור הזה!

ולקרציות, ולכל מיני טפילים אחרים המולידים בעקבותיהם צרות נוספות: רגי-שות נוראה בעור ואגומות רטובות, שי בתחלת לא נעים לטפל בהן. לכן מוטב,

הקיץ הישראלי מתאכזר לבני-אדם ואינו מקפה גם את ההולכים על ארבע. הם מגיבים לחום התוקפני בנשירה היסטרית של שיער. הם משמשים חממה לפרעושים



תיגלחת. נכון אמנם שישנם בעלים האוהבים ללטה את שיער כלבם ולהעריך את אורך תלתליו. אבל הקיץ מצווה לוותר על היופי ולגלח. זה טוב בשבילו. לא לבכות, זה עניין זמני בלבד. השיער גדל מהי!
קיצוץ צפרניים. לגורים יש לפער מים צפרניים חדות, ורצוי לקצצן בעזרת רופא. קיצוץ צפרניים היא אמנות, ואסור, חלילה וחם, לפגוע בכריות שבבסיס הר צפרניים. אם צפרני הגורים דוקרות אפשר לשייפן בעדינות. אם מדובר בכלבים גדולים ובצפרניים ארוכות, משמע: הכלב עצלן או בטלן. מוטב להזיזו קצת. הולכים לים? לא לשכוח להצטייד במים מתוקים. כלל טוב ויפה לכל טיול: הכלב זקוק להרבה מי שתייה, ולא קיימת סכנה של התייבשות. זו סכנה מוחשית יותר מכפי שהיא נראית לעין. הולכים לעבודה? אל תשאירו מזון יותר מרבע שעה. מוטב שלא יאכל מאשר ירעיל את קיבתו באוכל שהתקלקל בחום. הולכים לטיול? אל תתירו לו לצעוד באספלט חם, או על חול לוהט. כריות רגליו נשחקות מן החום, ואין אפשרות לחבוש אותן. זהו חבר יקר לנו.